

## SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

Név: **Völgyesi István**

Született: 1939. január 28, Celldömölk

Végzettség: okl. geológusmérnök, 1962. Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc  
okl. építőmérnök, 1976. Budapesti Műszaki Egyetem

Továbbképzés: műszaki doktor, 1983. Budapesti Műszaki Egyetem

### Munkahelyek:

1962-1964: Földtani Kutató-Fúró Vállalat (Várpalota), geológus

1964-1989: Vízügyi Tervező Vállalat (VÍZITERV), tervező, irányító tervező

1989-1998: AQUARIUS Vízeszerzési és Vízvédelmi Kft, tervező

1998-2012: Völgyesi Mérnökiroda Hidrogeológiai Szolgáltató Kft, tervező, szakértő

A miskolci Egyetemről kikerülve két évig fúrósként dolgoztam, sokfelé az országban. Leghosszabb ideig a nyugatmagyarországi lignitterületek feltárásában vettem részt. Hasznos iskola volt, a különböző geológiai képződmények, a lehetséges feltárási technológiák megismerése a gyakorlatban, próbaszivattyúzások, azok értékelése.

Ezután - a VÍZITERV-ben – a Bős-Nagymarosi tervezési munkák részese voltam. Eleinte itt is jobbra a terepen; egyik-másik szigetközi mélyfúrás rétegsorára máig is emlékszem. Ekkor derült ki, hogy nincs „mosoni üst”, meg az is, hogy ha 150 m mélységben agyagot találunk és abba 10 métert fúrunk, akkor még nem lehet leállni, még nincs meg a „pannon fekü”, hanem lehet, hogy az agyag alatt akár további 100 m pleisztocén kavics következik. Közvetlenül mérhettem le, élhettem át, hogy miként viselkedtek a talajvizek az 1965-ös árvíz idején. Ahogy folytak ki a hasmagasságban lévő csősapkák alól, miközben a terepre nem jött fel a víz.

A Bős-Nagymarosi tervezés néha leállt, néha újraindult. Ha leállt, akkor sok mindennel kellett – lehetett – ott foglalkozni. Eközben a „valódi” mérnök kollegáktól hallottam olyant, hogy egy geológus ebbe talán ne szóljon bele... Ezért beiratkoztam a BME-re, ahol levelezőn, 7 év alatt építőmérnöki oklevelet szereztem. Nem kellett volna, többet ért volna angolul tanulni. Azért lett 6 helyett 7 év, mert közben 1 év hidrogeológiai térképezés jött Mongóliában, a MÁFI expedíciójának tagjaként.

Olyan feladatok is akadtak a VÍZITERV-ben, hogy: kell Győrnek 40 000 m<sup>3</sup>/d ivóvíz, menj, keress neki helyet, tervezd meg, engedélyeztesd, vezesd le a kutak építését. Ebből lett a szőgyei vízbázis. Akkoriban nem parti szűrésűnek készült, azóta átlényegült...

1978-1981 között majdnem 4 év Algériában - aztán 1991-ig még sok kisebb szakértés uyanott. Mindenféle hidrogeológiai munkák, például a kitermelhető vízmennyiség

meghatározása sivatagi körülmények között. Ez volt a harmadik egyetemem. Ekkor lettem igazából hidrogeológus, ekkor készült a doktori disszertációm is. Amikor hazajöttem és próbáltam beadni, akkor kiderült, hogy „már a címe is rossz”. A belsejét akkor még nem látták. De azért megvédtem. Megvédtem, de ma már nem használom a doktori címet. Használják csak a PHD-sek.

Aztán szétment a VÍZITERV, és néhányan az AQUARIUS Kft-ben találtuk magunkat. Szerepünk volt például a vízbázisvédelmi program előkészítésében. Jómagam sokat vártam a rengeteg új észlelőkút adatainak értékelésétől, a nagy próbaszivattyúzásoktól, a kísérleti telepek eredményeitől – szinte semmi nem lett belőle.

1992-ben történt a Duna elterelése, ezzel kapcsolatban egy újszerű monitoring-rendszer tervezésére és építtetésére nyílt lehetőségem (Völgyesi-kutakként emlegetik őket). Ezekkel követni lehetett, hogyan táplálják a vízpótló csatornák a talajvizet. Ekkor készült az első regionális nempermanens modell is, amellyel az elterelés és a szükséges kárenyhítő intézkedések következményeit tekinthettük át a Kisalföld egész területére vonatkozóan.

Kezdtém megirogatni a fontosabb tapasztalataimat, megjelent néhány cikk, ezek közül három a Hidrológiai Társaságtól szakirodalmi nívódíjat kapott. Különösen a felszíni víz - talajvíz kölcsönhatások érdekelték: a parti szűrést nehezítő mederkapcsolati ellenállás, szivárgás az árvédelmi töltéseken keresztül, és azok alatt, töltésszakadások valószínűsége...

1998-tól nyugdíj, de még nem akartam nyugodni, ezért további 13 év következett, saját vállalkozásban. Szép feladatok is jöttek, környezeti hatástanulmányok, regionális modellezés pl. a Nyírség-Hajdúság területéről, korábbi kinyilatkoztatásokat megkérdőjelező tanulmányok a Duna-Tisza közti talajvízhelyzetről, a Maros hordalékkúpon kitermelhető vízmennyiségekről. Vagy pl. WestEnd Bevásárlóközpont munkagödrének víztelenítési terve. És voltak kulimunkák is, a vízbázisvédelmi program győztes pályázóinak alvállalkozójaként.

Ebben az évben, 2012-ben pedig befejeztem. Nyomulni kellene nagyon, szakmai szempontból pedig blöffölni, de egyikhez sincs kedvem. A saját céget felszámoltam, néha eljárók szakmai rendezvényekre, ritkán előadóként, gyakrabban hozzászólóként. Állítólag mindig és mindenkit kritizálok. Utánagondoltam: összesen két kollegát kritizáltam egész pályafutásom alatt, igaz, őket többször is. Nem bántam meg.

Budapest, 2012. december hó.